

Majda Šolcová, Anička Čechocká, 2.B

Je pravda, že když někdy jdu přes park Avenue, najednou si uvědomím, v jakém exotickém prostředí žiji. Kolem mě se mňhají a troubí žluté taxíky; chodí kolem mě ženy s aktovkami a udiveně si prohlížejí malou starou Japonku oblečenou do kimona, stojící na rohu ulice. Ale připadalo by mi snad Joroido méně exotické, kdybych se tam vrátila? Jako děvčátko jsem byla přesvědčená, že by můj život nebyl takové trápení, kdyby mě byl pan Tanaka nevytrhl z našeho opilého domu. Ale teď vím, že náš svět není o nic trvalejší než pouhá vlna vzdouvající se v oceánu. Ať jsou naše zápasy a vítězství jakékoliv, ať se s nimi tak či onak dokážeme vyrovnat, stejně se až příliš rychle rozplynou a vyblednou jako rozředěná tuš na papíře.

Anička: Ukázka se mi líbí, protože se s ní ztotožňuji.

Majda: Tuto ukázkou jsem si vybrala, protože miluji jak knížku, tak i film. Panu Máchovi bych ji doporučila, protože vím, jaký měl osobní život. Byl rád obklopen mnoha ženami, a tak si myslím, že po přečtení Gejši by si uvědomil, jak se má muž chovat k ženám :)

